

Bwandafonds

Nieuwsbrief 15, april 2016

Beste vrienden, familie, donateurs en andere belangstellenden,

Alweer negen jaar steunt het Bwandafonds de activiteiten van de Bannabikira (dochters van Maria) in Oeganda. Hun pogingen kinderen een goede, veilige en gezonde toekomst te bieden middels scholing zijn meer dan honderd jaar geleden in gang gezet door Cato Verkleij (mother Mechtilde) en Aagje Wesselingh (sister Francis).

In deze nieuwsbrief vindt u een beschrijving van de projecten waaraan het geld in 2015 is besteed. Verder een bericht van de penningmeester over het financieel overzicht en een mooie terugblik van Joke Linders op de start van het Bwandafonds. Voor de liefhebbers voor ontwikkelingssamenwerking zijn er nog een aantal achtergrond stukjes te vinden om van gedachten te wisselen.

We hopen dat u met veel plezier deze 15^e nieuwsbrief leest. Voor suggesties, mail naar contact@bwandafonds.nl - Het bestuur

Wat is er afgelopen jaar gebeurd?

Wij krijgen regelmatig enthousiaste berichten uit Oeganda waarin u wordt bedankt voor de financiële steun. Ook afgelopen jaar is er mede dankzij uw donatie weer heel wat gebeurd. Hier volgt een kort overzicht van de 'highlights':

Renovatie van het toiletgebouw van de St. Mark VII School

Voor de speciale unit voor doof blinde kinderen van de St. Mark VII school is het toiletgebouw gerenoveerd. De voorzieningen die er voorheen waren, waren onhygiënisch

en niet goed toegankelijk voor de kinderen en de begeleiders. Het was als het ware een 'gat in de grond' zonder een goed werkend afvoersysteem. Toen de directrice van de school de donatie van het Bwandafonds ontving, hoefde zij dan ook niet lang na te denken over een goede bestemming van het geld. Het gebouw zelf is helemaal opgeknapt, er zijn nieuwe toiletten geplaatst en er is een afvoersysteem aangelegd. Volgens de directrice van de school stonden zowel de kinderen als de leraren/ begeleiders te dansen toen ze de nieuwe toiletten mochten gebruiken.

Namens de directrice van de St. Mark VII School hartelijk dank:

"I am really so happy to write to once again as I extend our gratitude for the tremendous work you have done for our children and the school at large. Please may you extend our sincere thanks to everybody whom you joined hands with in order to contribute towards the renovation of the deafblind toilets. The detailed report is on the attachment. May God bless you giving hand". Sr. Immaculate Rose

Schommels voor de speelplaats van de St. Theresiaschool

Temidden van de vier kleine schoolgebouwen van de St. Theresiaschool ligt een speelveldje waar regelmatig traditionele 'dansoptredens' worden gegeven en waar de kinderen kunnen spelen in de pauzes. Er waren geen speeltoestellen

aanwezig; iets waar de kinderen altijd wel erg naar uit keken. Met de donatie van het Bwandafonds heeft de school een aantal kleurrijke schommels laten maken en plaatsen. Er wordt nu dus naar hartelust geschommeld in de pauzes!

Namens de directrice van de St. Theresiaschool, hartelijk dank!

"Thanks for everything you are doing for us and for the good of our children, I took some of the photos of the swings and they are attached. God bless you and the family."
Sr. Betty Kyakuwade

Ondersteunen van schoolgaande kinderen/jongeren

Het is met name voor kinderen die hun ouders verloren hebben moeilijk om (vervolg-) onderwijs te vervolgen en bekostigen. Met behulp van een deel van de donatie van het Bwandafonds wordt een aantal van deze kinderen ondersteund.

Onze contactpersoon Sr. Catherine Nakatudde heeft direct contact met deze kinderen/ jongeren en heeft ons onlangs nog een overzicht gestuurd met de namen en de besteding. Deze is te vinden op de website www.bwandafonds.nl. Namens Sr. Catherine Nakatudde en de kinderen, hartelijk dank!

Dear Friends,

*I greet you again in this New Year 2016. I hope you are doing well. All the three beneficiaries of the Fund were overjoyed to receive such great donations from you. Thank you so much. We ask you to deliver our heart felt gratitude to all our benefactors. I am sorry to inform you that Sr. Betty the Headteacher of St. Theresa P/s lost her mother during Christmas time. May her soul rest in peace. She will soon correspond to you. Plus Sr. Immaculate the Head of the School for the Deaf. They both received what you sent to them to work of their projects. The children whom I was able to **see** were equally very very happy and grateful to you. To those I could not see I communicated and their share has reached them. They all send a big THANK TO ALL OF THOSE WHO SACRIFICE WHAT THEY HAVE.*

Here below I have attached the accountability for this section which I am responsible for. Thank you again. We shall always keep you in our prayers. God bless you all. Sr, Catherine

Bericht van de penningmeester!

Ook in deze nieuwsbrief een verslag van de financiële reilen en zeilen van het Bwanda- fonds. Eerst wat dorre cijfers: Begin saldo 2015: €21,- . Eind saldo 2015: €438,- Momenteel (1-03-2016) staat het saldo op €736,-.

Eind mei is er €2.500,- en eind december is er €3.200,- overgemaakt naar Uganda. Kosten overboeking: 2 maal €25,-, kosten Triodos rekening: €4,50 per maand.

In april kwam er €2.500,- op de rekening dankzij de opbrengst van de collecte van de Dominicusgemeente. Verder kwamen er gedurende het hele jaar diverse incidentele giften binnen voor een bedrag van totaal €2.483,-. De meeste van deze giften waren ten gelegenheid van jubilea, verjaardagen, familie reünies etc. Heel veel dank!!

Ten slotte als laatste inkomstenbron de periodieke overschrijvingen. Dit bedroeg over 2015 zo'n €1.242,-. Momenteel zijn er negen donateurs die periodiek bijdragen. Enkele jaren geleden waren dit er nog twaalf die goed waren voor een bijdrage van zo'n €2.000,- per jaar. Een zorgelijke ontwikkeling. Vanaf deze plaats nogmaals een oproep aan alle lezers van deze nieuwsbrief: Overweeg eens om maandelijks een bedrag(je) over te maken. Vele kleintjes maken een grote stroom!

Omzien en vooruitkijken

Zo'n tien jaar geleden begonnen mijn zus Riet Nouwens en ik (Joke Linders) aan de voorbereidingen op onze reis naar Oeganda. In verband met het boek in wording *Witte zuster in donker Afrika – portret van een boerenfamilie* wilden we met eigen ogen bekijken wat er nog restte van de noeste missie-arbeid die Cato Verkleij (sister Mechtild) en Aagje Wesselingh (sister Francis de Borgia) in Bwanda en omgeving hadden verricht. Sister Cate Nakatude had ons bij de voorbereiding voorbeeldig ondersteund. Als het enigszins kon wilden we de sporen van deze bijzondere familieleden volgen en al hun missieposten bezoeken. Liefst ook die van soeur Nicola Verkelij in het Westen van Oeganda die Aagje samen met haar broer Frans Wesselingh had bezocht. Bezoeken aan de scholen die zij hadden gesticht waren gepland en natuurlijk ook de plaats waar Aagje na een dramatisch ongeval in 1938, veel te vroeg, was overleden.

Opgewekt vertrokken we begin oktober 2007 vanaf Schiphol. Precies zoals afgesproken stond Cate ons op te wachten aan het eind van de corridor van Kampala Airport. Een duizelingwekkende confrontatie met licht en duisternis, hitte, woeste wegen, grote gastvrijheid, onderdanige meisjes die ons bedienden en slapen onder een klamboe. Alles was anders, de palmbomen natuurlijk, de kleur van de aarde, de eindeloze verhalen van mensen die onze tante en nicht nog hadden gekend. We bezochten ziekenhuizen, kerken, markten, scholen. En overal werden we liefderijk ontvangen door Bannabikira, de opvolgers van de Witte Zusters in Afrika. Van die orde bevonden zich nog maar enkele oudere zusters in Oeganda.

Kort nadat we de plaats waar Aagje was omgekomen, hadden bezichtigd raakten we zelf betrokken bij zo'n soort ongeluk. Van de vrachtwagen die vanachter ons de heuvel af denderde, bleken de remmen niet te werken. Hij botste met zo'n kracht tegen onze auto op dat wij met voertuig en al door de lucht vlogen en in het moeras opzij van de weg belandden. Een typisch Afrikaans ongeluk volgens de toegesnelde Afrikaners. Het zag er eerlijk gezegd behoorlijk ernstig uit. Riet was er slecht aan toe, ze bloedde hevig en reageerde nauwelijks. Ik had veel pijn in mijn schouders en linkerbeen maar was nog redelijk helder. Cate en de chauffeur waren

al uit de auto toen wij bijkwamen en waren achter de dader aan gegaan. De politie bracht ons naar het dichtstbijzijnde hospitaal waar Riet werd gehecht. De zusters Bannabikira zorgden ervoor dat we nog diezelfde avond door een bevriende relatie werden opgehaald. Veertien dagen lang hebben ze ons vertroeteld met lekkere hapjes en massages. Bij thuiskomst bleek ik een gebroken been te hebben en Riet een ontzette kaak. Rampen die te overzien zijn. Hoewel er van het geplande reisplan en onderzoek maar een klein deel gerealiseerd was, hebben we in die veertien dagen van nabij meegemaakt wat leven in de tropen inhoudt. Meestal niet meer dan een paar uur elektriciteit per dag, zeer gebrekkige communicatieve mogelijkheden, koken op houtvuurtjes buiten, primitieve reismogelijkheden in gammele bussen en achterop onveilige brommers. Veel bidden en zingen, en roeien met de riemen die je hebt. Onder de indruk waren we van het enthousiasme en de toewijding waarmee de Bannabikira het werk voortzetten dat onze tante en nicht begonnen: onderwijs aan meisjes, gezondheidszorg, sociaal werk, landbouwtechnieken en nog veel meer. Bij terugkeer wisten we dat we zouden proberen in Nederland een fonds op te zetten waarmee we hun werk kunnen steunen. Dat lukte dankzij de enorme inzet van Nico Wesselingh en Jan Verkleij. Officieel heetten we **Bwandafonds**, maar zoals u weet is het geen echt fonds en staan we ook niet als zodanig geregistreerd. Misschien dat dat er nog van gaat komen. Riet en ik gaan plaats maken voor drie nieuwe enthousiaste jongere leden van de familie – Tessel Linders, Sofie de Groot en Marloes Wesselingh. Zij zullen hun professionele krachten en kennis inzetten om de mensen in Oeganda te helpen met adviezen, geld en morele steun. U kunt dat blijven nalezen in onze nieuwsbrief en op de website. Waar nodig zullen wij ze volgen en tot steun zijn. Blijft u het Bwandafonds steunen met geld en aandacht. De lijnen met Afrika zijn kort. Dankzij het geld dat wij jaarlijks met elkaar bijeenbrengen kunnen kinderen naar school, krijgen doven en blinden hulpmiddelen aangereikt, worden de schoolgebouwen gerenoveerd en krijgen de gepensioneerde zusters een beter onderkomen.

Joke Linders

En verder in Oeganda en de wereld van ontwikkelingssamenwerking...

Oeganda is 'back on track' - AfrikaNIEUWS.NL*

De heropening, na twintig jaar afwezigheid, van een regionale spoorlijn in de Oegandese hoofdstad Kampala moet de mobiliteit van pendelaars verbeteren en de verkeersdrukke in het centrum doen afnemen. De lijn werd destijds gesloten vanwege besparingen van de overheid. Over een jaar zal geëvalueerd worden of het project nu wel haalbaar is. De eerste dag stapten honderd passagiers in. Een van hen reisde vanuit een 10km verderop gelegen buurstad naar Kampala. Voor zover bekend bestaan geen andere spoorlijnen in Oeganda. Wel wordt met behulp van China en buurlanden Kenia en Tanzania gewerkt aan uitbreiding van internationale lijnen. In 1931

vertelt Mother Mechtilde Verkleij over plannen een spoorlijn aan te leggen van Mombasa naar Kisumu. In heel Afrika ligt wereldwijd gezien minder dan zeven procent spoorlijn waarvan een kwart daarvan, zich bevindt in Zuid-Afrika. Gedacht wordt dat de trein een goed alternatief kan zijn voor de boda-boda (motortaxi) die de bijnaam 'dood op wielen' draagt.

**Afrikanieuws, verschijnt wekelijks, is voor iedereen die geïnteresseerd is in nieuws uit Afrika en Afrikaanse cultuur in Nederland. Afrikanieuws probeert zoveel mogelijk positief nieuws uit te brengen. Voorbeelden lees je hierboven. Inschrijven voor nieuwsbrief gratis: afrikanieuws.nl.*

Omgekeerde Ontwikkelingssamenwerking - OMOS

Met behulp van Oegandezeden meer democratie in Nederland?

Leuk, dacht ik toen ik deze tekst zag: meer wisselwerking, gelijkwaardigheid. Waar gaat dit over?

Met ons systeem van ontwikkelingswerk wordt geld en kennis overgebracht naar landen in Afrika en Zuid-Amerika. Onlangs waren omgekeerd, in het kader van het OxfamNovib E-motive uitwisselingsprogramma, medewerkers van de Oegandese non-gouvernementele organisatie Citizens Watch-it (CEW-IT) in Nederland. In Pakhuis de Zwijger vertelden ze middels documentaires en presentaties over de door hen ontwikkelde methoden waarmee vooral jeugdigen wordt geleerd hun eigen kracht te herkennen. Bijvoorbeeld door het verheffen van hun stem, door politieke leiders om verantwoording te vragen en zo meer inzicht te krijgen in bestuurlijke processen. Kortom, actie ondernemen om problemen zelf op te lossen en zo te komen tot actieve burgerparticipatie.

Jongerenplatforms in Amsterdam en Utrecht laten zich inmiddels inspireren door de Oegandese aanpak. Belangrijke kwesties in dat proces zijn vragen als: Wat zijn de

kenmerken van onze groep? Voor welke opgaven staan we? Hoe organiseren we ons? Alleen zo wordt gekomen tot een gezamenlijke heldere boodschap. Alleen zo kunnen jongeren ervoor zorgen dat hun problemen door de politici serieus worden genomen, bv. op het gebied van de jeugdwerkloosheid.

E-motive is een mondiaal netwerk van OxfamNovib, NCDO, Movisie, e.a. De ambitie van Movisie is het realiseren van een krachtige samenleving die zoveel mogelijk zelfredzaam kan zijn.

E-motive zorgt voor wereldwijd leren, het leggen van verbindingen en het creëren van uitwisseling. E-motive gaat ervan uit dat wij in Nederland iets kunnen leren van de kennis, ervaringen en methodieken die in het Zuiden zijn ontwikkeld en worden gebruikt.

E-motive wil burgers en gemeenschappen in staat stellen om een lokale oplossing te vinden door gebruik te maken van methoden die elders effectief gebleken zijn.

De OMOSgedachte: *samenwerking en uitwisseling*

Riet Nouwens

En dan nog dit...

Sinds 25 februari is Aagje Wesselingh opgenomen in het *Digitaal Vrouwenlexicon van Nederland (DVN)*. Dit lexicon biedt informatie over de opmerkelijkste vrouwen uit de geschiedenis van Nederland en zijn overzeese gebiedsdelen van de vroegste tijden tot nu. In korte biografische schetsen vindt u daar gegevens over vrouwen die ooit invloedrijk, beroemd of berucht waren, maar nu meestal zo goed als vergeten zijn.

U vindt Aagje via deze link:

<http://resources.huylgens.knaw.nl/vrouwenlexicon/lemmata/data/Wesselingh>

Vastenactie

Het Bwandafonds is zich aan het oriënteren om mee te doen met de Vastenactie in 2017. We zijn hier nu al over aan het nadenken, omdat het noodzakelijk is dat er een concreet project ligt waar het gedoneerde geld aan besteed kan worden.

Op dit moment hebben we de st. Markschool (de doof/blinde school) op het vizier om het geld via projecten in te investeren., omdat de Theresiaschool al structureel donaties ontvangt van het Bwandafonds. Echter moet er wel een afgebakend project mogelijk zijn en moet het project bij voorkeur aansluiten op de planning van de school. Verder is het belangrijk dat het resultaat zelfstandig kan worden voortgezet (maar waarvan de beheer- en onderhoudskosten minimaal zijn). Meer hierover in een volgende nieuwsbrief!

Ledenbestand

Het Bwandafonds heeft op dit moment circa 100 leden. Het ledenbestand bestaat grotendeels uit familieleden uit de verschillende takken. We proberen het ledenbestand zo goed mogelijk up to date te houden. Wijzig je je e-mailadres? Vergeet dit niet door te geven via contact@bwandafonds.nl.

We kunnen jouw hulp ook goed gebruiken bij het uitbreiden van ons ledenbestand. Dit kan je het beste doen door deze nieuwsbrief door te sturen naar familieleden. Zij kunnen zich dan zelf aanmelden. Je bent als lid nergens toe verplicht, en dus ook niet voor het doen van een donatie. We vinden het belangrijk dat we door het delen van informatie over de projecten in Oeganda een relatie behouden met de verschillende familiebanden.

Tot de volgende nieuwsbrief!

